

obcecació f. fren ofuscació

obcecadament adv. Amb obcecació

obcecar v. tr. Ofuscar greument, en-
cegar. litàs obcecat: ell no és pas
tan dolent com et penses.

obduració f. Obstinació, resiste-
ncia a deixar-se abel·lir el cor

obediència f. Acció d'obeir ;
qualitat d'obedienc

obedienc adj. Que obeeix, que té
el costum d'obeir

obediènciament adv. Amb obediència

obediencial adj. Relatiu
o pertanyent a l'obediència

